

ται φωτίζων τοὺς ἄλλους· ἀλλὰ τέλος καταντήσας ἐσχάτως εἰς τὸ τέρμα τοῦ ὠραίου σταδίου, ἐθερίσθη ὑπὸ τῆς τρομερᾶς ἐπιδημίας τοῦ τύφου, ὅστις προὔξενησε τόσῃν φθορᾷ ἐν Ναυπλίᾳ.

Ὁ Ψαλίδας ἐξ Ἰωαννίνων, μαθητῆς τοῦ περιφήμου Καντίου, κατεῖχεν ἐφ' ἰκανόν χρόνον τὴν καθέδραν τῆς φιλοσοφίας ἐν Ἰωαννίνοις. Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἐκ Τεπελενίου διέσπειρε τότε τὴν φρίκην εἰς ἅπασαν τὴν ἑκτασιν τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὰς σχεδὸν τὰς πλησιόχωρους τοπαρχίας. Μετερχόμενος κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ποτὲ μὲν τὴν ὄρμην, ποτὲ δὲ τὴν πανουργίαν, οὐ μόνον ἔσφαζεν ὅσους ἐφοβεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὅσους ὑπώπτευεν ὡς ἀραπετεύσοντας· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐφύλαπτεν ὡς βέβαιον ἔρμαιον. Μὴ κατατρέχων τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν ἦτο μάλιστα καὶ εἰς ἄχρον ἀνεξίθρηκος, ὅπως ἀναγκάζῃ οὕτω τοὺς Ἕλληνας νὰ υποφέρωσιν ἐν ὑπομονῇ τὰς πράξεις τῆς τυραννίας. Ὑπερησπίζετο τοὺς ἀρχιεπισκόπους ὅπως ἔχη αὐτοὺς ὡς ὄργανα τῆς ἀχορέστου ἀπληστίας. Τὸ γυμνάσιον τῶν Ἰωαννίνων καὶ τὰ λοιπὰ δευτερεύοντα σχολεῖα ἠνοιχθησαν διὰ πλῆθους αὐτοῦ ἀδείας. Οὐδόλως ἠνωχλεῖτο ὅτι